

ურიცხვ დროშების მოსიმღერენი

ცხრაას ჩვიდმეტი! ჭიხვინებდა შენი მერანი,
ბარიკადების მღელვარება გეზარა ოდეს.
ურიცხვ დროშების მიდიოდნენ მოსიმღერენი.
ბევრი მათგანი აღარ მოვა აქ არასოდეს!

უკანასკნელად გვილიმოდნენ გზაზე ქალები:
გახსოვდეთ მასა და მიზანი მისი გახსოვდეთ.
ბედნიერებას გვპირდებოდნენ მათი თვალები.
ბევრი მათგანი აღარ მოვა აქ არასოდეს!

მუსიკა, რისხვა და ქვეყანა, ზრუნვის საგანი...
თითქო ყველაფერს კარი მიძიმედ გადარაზოდეს...
ოჰ, არასოდეს არვინ მოვა იმათთაგანი!
1927